

Sygn. akt IV U 1147/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Rafał Łatanik

Protokolant: Oliwia Derda

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 roku w Częstochowie

sprawy A. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o wysokość emerytury, o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania A. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 31 lipca 2018 roku Nr (...)

z dnia 1 sierpnia 2018 roku Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1147/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 lipca 2018 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. ustalił ubezpieczonemu A. Ż. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 170.297,38 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1978 roku do 31 grudnia 1987 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 149,53%. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego przyjęto 23 lata, 8 miesięcy i 5 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 9 miesięcy i 28 dni okresów nieskładkowych. Równocześnie wskazano, iż za okresy:

- od 26 czerwca 1972 roku do 16 grudnia 1972 roku;
- od 3 stycznia 1973 roku do 31 grudnia 1975 roku;
- od 15 lipca 1977 roku do 29 lutego 1980 roku oraz
- od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1990 roku

przyjęto wynagrodzenia minimalne.

Decyzją z dnia 1 sierpnia 2018 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przyznał ubezpieczonemu A. Ż. emeryturę od dnia 14 maja 2018 roku. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne w wysokości 108.868,86 złotych oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 643.051,94 złotych z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Następnie suma tych kwot podzielona została przez średnie dalsze trwanie życia, tj. przez 218,40 miesięcy, co dało kwotę 3.442,86 złotych.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony A. Ż. zakwestionował powyższe decyzje podnosząc, iż organ rentowy nie uwzględnił jego wynagrodzeń za okres jego zatrudnienia w (...) od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1990 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. Ż. urodził się (...).

W dniu (...) 2018 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury.

Decyzją z dnia (...) roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu od dnia (...) zaliczkę na poczet przysługującej emerytury przyjmując do jej ustalenia:

- kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 108.868,86 złotych oraz
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 638.807,95 złotych.

Następnie sumę tych kwot podzielono przez 218,40 miesięcy, co dało kwotę 3.420,13 złotych.

Do ustalenia kapitału początkowego, zgodnie z decyzją z dnia 11 maja 2018 roku, przyjęto 23 lata, 8 miesięcy i 5 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 9 miesięcy i 28 dni okresów nieskładkowych oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru

w wysokości 147,92%. Do jego wyliczenia przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1978 roku do 31 grudnia 1987 roku w wysokości:

- 18.400 złotych w 1978 roku;
- 20.800 złotych w 1979 roku;
- 16.500 złotych w 1980 roku;
- 30.000 złotych w 1981 roku;
- 72.069 złotych w 1982 roku;
- 427.548 złotych w 1983 roku;
- 459.812 złotych w 1984 roku;
- 729.764 złotych w 1985 roku;
- 783.036 złotych w 1986 roku oraz
- 853.015 złotych w 1987 roku

przy czym za okresy:

- od 26 czerwca 1972 roku do 16 grudnia 1972 roku;
- od 3 stycznia 1973 roku do 31 grudnia 1975 roku;
- od 15 lipca 1977 roku do 29 lutego 1980 roku;
- od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1990 roku

przyjęto wynagrodzenie minimalne.

Następnie decyzją z dnia 1 sierpnia 2018 roku przyznano ubezpieczonemu emeryturę przyjmując do jej wyliczenia:

- kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 108.868,86 złotych oraz
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 643/051,94 złotych.

Do wyliczenia kapitału początkowego przyjęto 23 lata, 8 miesięcy i 5 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 9 miesięcy i 28 dni okresów nieskładkowych oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 149,53% (w związku ze skorygowaniem wysokości wynagrodzenia za rok 1982 roku, tj. przyjęciem go w kwocie 94.569 złotych w miejsce 72.069 złotych).

W okresie od 20 września 1982 roku do 29 grudnia 1989 roku ubezpieczony zatrudniony był w (...) w Ł. na stanowisku ślusarza. Z urlopu bezpłatnego korzystał w okresie od 8 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1989 roku i w tym okresie pracował na kontrakcie zagranicznym w ramach zatrudnienia w (...) S.A. w W.. Zatrudniony był tam w okresie od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1990 roku i w tym okresie pracował:

- na budowie T. w NRD w okresie od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1989 roku, gdzie otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3.500 złotych miesięcznie oraz wynagrodzenie walutowe począwszy od dnia rozpoczęcia pracy w NRD w wysokości 1.540 marek w okresie od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1988 roku oraz wynagrodzenie złotowe w wysokości 130% najniższego wynagrodzenia, tj. 23.140 złotych miesięcznie oraz wynagrodzenie walutowe w wysokości 1.580 marek w okresie od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1989 roku;
- na budowie zagranicznej w E. w okresie od 1 lipca 1990 roku do 14 sierpnia 1990 roku, gdzie otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 800 marek oraz
- na budowie w G. (Węgry) w okresie od 1 października 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku, gdzie otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 16.500 forintów.

(vide: akta rentowe)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 116 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1270 ze zm.) do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

W myśl natomiast § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz. U. z 1989 roku, Nr 11, poz. 63 ze zm.) jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru, pracownik był zatrudniony za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia:

- 1) kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju, albo
- 2) jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 r. - kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

W niniejszej sprawie niekwestionowanym jest, iż ubezpieczony w okresie od 16 lutego 1988 roku do 31 grudnia 1990 roku zatrudniony był w (...) w W. i w tym czasie świadczył pracę za granicą.

Z uwagi, iż praca za granicą wykonywana była przed 1 stycznia 1991 roku, wyliczenie wynagrodzenia za ten okres nastąpić mogło wyłącznie w oparciu o zarobki zastępcze pracowników zatrudnionych w takim samym lub podobnym charakterze,

w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicą. A. Ź. nie przedłożył zarobków zastępczych, a zatem organ rentowy prawidłowo za ten okres przyjął zarobki minimalne. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 2a ustawy jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Brak jest natomiast podstaw do przyjęcia za powyższy okres, zgodnie z żądaniem ubezpieczonego, rzeczywistych wynagrodzeń wynikających z przedłożonych umów o pracę, albowiem kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju można by przyjąć dopiero od 1 stycznia 1991 roku. A. Ź. pracę za granicą zakończył natomiast przed tą datą.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.